

на друга мамба — вѣроятно мжжката — исправена на опашката си, точно на прага на вратата, да се люлѣе въ тактъ. Бѣхъ хваната въ примката. Трѣбваше да започна маневрата отново, да трѣгна къмъ срѣдата на салона, кждето имаше по-голѣмо праздно пространство.

Жената, придружена на разстояние единъ метъръ отъ дветѣ мамби, за втори пѣтъ дошла до прага на вратата. Но този пѣтъ смѣлостѣта я напустила, защото вратата била отворена, крилото ѝ обѣрнато къмъ стѣната. Тя не се надѣвала да избѣга съ нуждната бързина: докато хвърли лжка и цигулката, докато хване дрѣжката на вратата и я обѣрне на 180 градуса... до тогава мамбитѣ ще бждатъ върху нея.

Не ѝ оставало друго, освенъ да свири до края на силитѣ си... съ слабата надежда, че мжжѣтъ или братѣтъ ще дойдатъ да я спасятъ.

Въ продължение на цѣлъ часъ Крюкшанкъ повтаря едни и сѣщи мелодии. Минало полунощъ, когато мжжѣтъ ѝ се събудилъ. Въ полусънно състояние, отначало той се учудилъ, че жена му свири толкова късно, после му направило впечатление отчаяното еднообразие на тоноветѣ; той станалъ и се приближилъ.

Когато застаналъ на прага на вратата и видѣлъ невѣроятното зрелище, той изтичалъ въ стаята, грабналъ двуцевната си пушка и се върналъ обратно. Той направилъ знакъ на жена си да се отмѣсти така, че да остави дветѣ мамби на една линия. Защото да убие едната отъ дветѣ най-напредъ, то значело да осжди жена си на смъртъ — трѣбвало да улучи дветѣ.

Повече отъ четвъртъ часъ, съ прѣстъ върху спусъка, той чакалъ дветѣ люлѣещи се глави да попаднатъ едновременно на мѣрника му. Най-сетне двата патрона изгърмѣли, и главитѣ на мжжката и женската мамби били раздробени. Госпожа Крюкшанкъ изпустила лжка и цигулката и се струполила въ безсъзнание на земята.